

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה ה' אָדָר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי

בְּפְרֻשֵׁת תְּרוּמָה, ה' אומר לְמִשְׁהָ רַבְּנֵנוּ כִּיצַד לְבָנוֹת בֵּית לְשִׁכְיָנָה, אֶת הַמִּשְׁכָּן. לְמַדְּנוּ עַל הָאָרוֹן, שְׁלֶחַן, מְנוּרָה וְיָרִיעוֹת.

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל הַקְּרָשִׁים- הַקִּירוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן, וְכִיצַד חִבְּרוּ אוֹתָם.

הַקְּרָשִׁים הָיוּ חֲתִיכוֹת עֵץ גְּבוּהוֹת וְצָרוֹת מְצֻפּוֹת בְּזָהָב. הֵם הָיוּ מְחַבְּרִים אֶחָד לְשֵׁנִי מְלַמְעָלָה בְּטַבַּעַת בְּסָף. בְּתַחֲתִית זֶה הָיָה נִרְאָה דוּמָה לְתַקַּע חֲשֵׁמְלִי- וְהָיָה מְנַח בְּתוֹךְ קַפְסַת בְּסָף.

הַקְּרָשִׁים הָיוּ גַם מְחַבְּרִים בְּאִמְצָעוֹת מוֹטוֹת אֲרָכִים- בְּצַד אֶחָד שֶׁל הַקְּרָשִׁים הָיָה מוֹט אָרוֹךְ שֶׁעָבַר לְכָל אָרוֹךְ הַקִּיר שֶׁל הַמִּשְׁכָּן, גַּם בַּפְּנוֹת. זֶה הָיָה נֶס מִיְחָד!

הַמוֹטוֹת הָאֲחֵרִים הָיוּ מִבְּחוּץ, הָיוּ טַבַּעוֹת בְּחֶלֶק הַחִיצוֹנִי שֶׁל הַקְּרָשִׁים וּמוֹטוֹת יְשָׁרִים שֶׁעָבְרוּ דְרָךְ הַטַּבַּעוֹת כְּדִי לְחַבֵּר אֶת הַקְּרָשִׁים יַחַד.

תְּהֵלִים / יוֹם ה' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ט- ל"ד

בְּתֵהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם יִשְׁנוּ פְּסוּק: "ה' עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם".

הַמְּדַרְשׁ מְלַמֵּד שֶׁעוֹז, זֶה תוֹרָה. וְכוֹנֵנַת הַפְּסוּק הִיא שֶׁעַל יְדֵי שֶׁה' נוֹתֵן לָעָם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה, ה' גַּם יִבְרָךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. כִּיצַד הַתּוֹרָה מְבִיאָה לְשָׁלוֹם?

בְּתוֹכֵנוּ יִשְׁנָם שְׁנֵי חֻלְקִים, רוּחַנִּיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת. הַתּוֹרָה מְלַמֵּדֵת אוֹתֵנוּ אֶת הַרוּחַנִּיּוֹת וְגַם מְלַמֵּדֵת אֵיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת לְשֵׁם שָׂמִים. וְכֵן עוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּין הַגִּשְׁמִיּוֹת לְבֵין הַרוּחַנִּיּוֹת. כְּשֶׁעוֹשִׂים שְׁלוֹם בְּתוֹכֵנוּ, יְכוּלִים לְחַבֵּר אֶת הַרוּחַנִּיּוֹת שֶׁל ה' - אֵלֶיךָ, לְתוֹךְ גִּשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמָרִים פָּרָק כ"ז (ה' אָדָר א' שָׁנָה מְעַבְּרָת)

אֵל לֹו לְיִהוּדֵי לְהַצְטַעַר עַל כֵּן שֶׁהוּא תָּמִיד צָרִיךְ לְדַחֹת מְרָאשׁוֹ אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת הַרְעוֹת שֶׁנוֹפְלוֹת לוֹ

במוח. בכל פעם בה הוא מצליח לדחות מחשבה רעה ולחשב במקומה על משהו אחר, במיוחד מחשבה של קדושה, הדבר גורם נחת רוח לה'.

לה' יש שני מיני נחת, נחת מצדיקים, ונחת מיהודים שמנסים להיות בינוני. צדיק לוקח את יצר הרע והופך אותו לקדושה, היצר נהיה לדבר מתוק והדבר גורם לה' סוג אחד של נחת. לבינוני עדין יש מחשבות מהיצר הרע שבתוכו, עדין יש לו משהו מר. אבל בגלל שהוא שולט על עצמו, הוא משתמש במרירות של היצר הרע לדברים טובים, על ידי שדוחה את הדברים השליליים שהיצר הרע מנסה לגרום לו לחשב ובוחר לעשות מה שה' רוצה. דבר זה גורם לה' נחת רוח מסוג אחר.

אפשר לדמות זאת על ידי שני סוגי ממתקים. ישנם ממתקים מתוקים כמו סכריה, וישנם ממתקים מלוחים / פיקנטיים ישנם ממתקים מתוקים כמו סכריה מתוקה, טופי או שוקולד והסוג השני של ממתקים מלוחים / פיקנטיים כמו חטיף תפוצ'יפס או ביסלי. אלו שני סוגי ממתקים בעלי טעמים שונים, אולם שניהם טעימים. אותו דבר גם בנחת רוח לה'.

יש נחת רוח לה' שנגרמת על ידי עבודת הצדיקים והיא מתוקה כמו סכריה, אולם הנחת מהבינוני, שעושה "אתכפיה" דומה לטעם של חטיף. ולכן עליו לשמח בין שהאתכפיה (דחית המחשבות הרעות) שעושה גורמת לה' נחת רוח באופן שלא יכול להגרם אפילו על ידי צדיק.

היום יום / ה' אדר א

במספר מקומות ב"היום יום" לומדים שאנו שלוחים של ה'. להיות שליח זו עבודה חשובה, שליח הוא מעביר המסר של מי ששלח אותו. השליח מקבל כחות עצומים אולם עליו לדעת מהי עבודתו ומהי מטרתו. ב"היום יום" של היום אנו לומדים על אחת ממטרות השליחות של כלנו, שליחי ה'. לכל מקום שאלינו נלך, יש לנו תפקיד מיוחד לטהר את העולם באותיות התורה. כלנו שלוחי ה' למטרה זו. כשיודעים שזהו תפקידנו, לטהר את העולם, מה נעשה במהלך נסיעה ברכב או טיול או אם יושבים משועממים על הספה? האם תמלאו את תפקידכם?
(בעזרת ה' בעוד יומים, בז' אדר א', נלמד עוד על השליחות המיוחדת שלנו מה').

ספר המצוות / מצות עשה קצ"ט, לא תעשה ר"מ

בספר המצוות של היום ישנן עוד שתי מצוות אודות משכון. משכון - חפץ המשמש כדי להוכיח שבעל החוב ישלם את חובו חזרה. אחד מובא כמצות עשה, מצוה קצ"ט והשנייה כמצות לא תעשה, ר"מ

מצות עשה קצ"ט יש לתת לאדם להשתמש במשכון אם הוא צריך אותו, (למשל אם נתן את הכרית שלו בתור משכון, יש לאפשר לו להשתמש בה בלילה).
מצות לא תעשה ר"מ אסור לשמור את המשכון אם בתעליו זקוק לו.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה פרקים י', י"א, י"ב

ברמב"ם היום לומדים הלכות רבות על הלואה של סוגי מזון או תבואה. יש להזהר כשמשלמים חזרה עבורה כדי שלא תינותצר בעיה של רבית.

פרק י' - מלמדנו שאסור לנו להלוות ק"ג של תותים כדי להחזירם במועד מאחר יותר מפיון שיתכן ששונים יעלה וזה יהיה כמו לקחת רבית.

בְּפָרֶק י"א - לומדים מה לעשות כשישנה הלואה ללא עדים. האם יכול בית הדין לחייב אותם לשלם חזרה?

בְּפָרֶק י"ב - לומדים כיצד להשיב הלואה אם הלווה נפטר. על ילדיו לשלם את החוב, אבל רק אם עברו גיל בר מצוה.

דרכי החסידות / פרשת השבוע

הרבי אמר שנקפיד ונשמר על המנהג החסידי ללמד את חלקי החמש העוסקים במשכן באפן מפורט יותר מהגמרא ומחלקים אחרים בתורה.

אחד הדברים שהגמרא מלמדת אותנו היא עד כמה יקר בעיני ה' שהיהודים עושים מלאכה.

זה לא מספיק רק ללמד ולהתפלל. אנו רואים מהפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – שיש לבנות לה' בית ורק אז ה' ישרה את שכנתו בין היהודים. העבודה של היהודים היא זו שגרמה לשכינה של ה' לשכון ביניהם.

לא משנה איזה תפקיד ה' נותן לנו זו עבודתנו (לילדים זה יכול למשל להיות משחק בחוץ בלי לריב או להכין שעורי בית, לאמא זה יכול להיות לבשל ארוחת ערב ולדאג לנקיון הבית ולאבות זה יכול להיות לצאת לעבודה למשל).

כאשר אנו עושים את מלאכתנו- שליחותנו, והופכים את הדברים הגשמיים לרוחניים, אז ה' ירצה לשכון בתוכנו.